(ii) les profits ou rémunérations d'un administrateur, commissaire ou autre mandataire analogue d'une société par actions, résidente de l'un des territoires, qui n'exerce pas dans cette société des fonctions réelles et permanentes, seront considérés comme ayant leur source dans ledit territoire;

(iii) les services d'une personne physique, rendus entièrement ou principalement sur des navires ou aéronefs exploités par un résident de l'un des territoires, seront considérés comme rendus dans ce territoire.

Article XVII

Tout résident de l'un des territoires qui sera soumis, contrairement aux dispositions de la présenter convention, à une double imposition du même revenu dans ce territoire et dans celui de l'autre Haute Partie Contractante, disposera d'un délai qui ne pourra être inférieur à deux ans à dater de la notification ou de la perception à la source de la seconde imposition frappant ce revenu, pour présenter — éventuellement à l'intervention des autorités fiscales du territoire où il est résident — aux autorités fiscales du territoire où l'impôt a été abusivement établi ou perçu à la source, une réclamation écrite et motivée en vue de l'annulation ou du remboursement de cet impôt.

Article XVIII

(1) Les autorités fiscales des Hautes Parties Contractantes échangeront tous renseignements dont elles disposent en vertu de leurs lois fiscales respectives et qui seront nécessaires à l'application des dispositions de la présente convention, ainsi que pour éviter la fraude ou pour mettre à exécution des mesures légales contre l'évasion fiscale dans le domaine des impôts faisant l'objet de la Convention. Tous renseignements ainsi échangés seront considérés comme secrets et ne seront pas révélés à d'autres personnes que celles qui sont intéressées à l'établissement et au recouvrement des impôts faisant l'objet de la convention ainsi qu'au règlement des recours y relatifs. Aucun renseignement susceptible de révéler un secret ou un procédé industriel ou commercial ne sera échangé.

(2) Les termes « autorités fiscales » employés dans cet article et à l'article XVII signifient, en ce qui concerne la Belgique, le Directeur Général de l'Administration des contributions directes ou son représentant autorisé; en ce qui concerne le Royaume-Uni les « Commissioners of Inland Revenue », ou leurs représentants autorisés; et, en ce qui concerne tout territoire auquel la présente convention sera étendue en vertu de l'article XX, l'autorité compétente, pour l'application dans ce territoire, des impôts auxquels s'applique la Convention.

Article XIX

(1) Les nationaux de l'une des Hautes Parties Contractantes ne seront soumis dans le territoire de l'autre Haute Partie Contractante à aucune imposition

ment connected therewith which is other, higher, or more burdensome than the taxation and connected requirements to which the nationals of the latter Party, similarly situated, are or may be subjected.

(2) The enterprises of one of the territories, whether carried on by a company, a body of persons or by individuals alone or in partnership, shall not be subjected in the other territory, in respect of profits or capital attributable to their permanent establishments in that other territory, to any taxation which is other, higher or more burdensome than the taxation to which the enterprises of that other territory similarly carried on are or may be subjected in respect of the like profits or capital.

Nothing in this paragraph shall prevent the business tax in Belgium, in accordance with paragraph (3) of Article V of the present Convention being charged according to the scale appropriate to the undistributed profits of Belgian companies on the total income attributable to the permanent establishment in Belgium of a company resident in the United Kingdom.

(3) The income, profits and capital of an enterprise of one of the territories, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by a resident or residents of the other territory shall not be subjected in the first territory to any taxation which is other, higher or more burdensome than the taxation to which other enterprises of that first territory similarly carried on are or may be subjected in respect of the like income, profits and capital.

Nothing in this paragraph shall affect the application of paragraph (4) of Article V of the present Convention.

(4) Nothing in paragraph (1) or paragraph (2) of this Article shall be construed as obliging one High Contracting Party to grant to a national of the other High Contracting Party who is not resident or who does not have his fiscal domicile or a house available for his use in the territory of the former Party the same personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes as are granted to his own nationals.

(5) In this Article the term " nationals " means : —

(*a*) in relation to Belgium all Belgian nationals and Belgian-protected persons

(i) having their fiscal domicile or a house available for their use in Belgium or in any Belgian territory to which the present Convention is extended under Article XX, or

(ii) who derive their status as such from connexion with any Belgian territory referred to in (i) above and all legal persons, partnerships,

associations and other entities deriving their status as such from the law in force in any Belgian territory to which the Convention applies.

(*b*) In relation to the United Kingdom, all British subjects and British protected persons

(i) residing in the United Kingdom or any British territory to which the present Convention is extended under Article XX, or

(ii) deriving their status as such from connexion with the United Kingdom or any British territory to which the present Convention is extended under Article XX

and all legal persons, partnerships, associations and other entities deriving their status as such from the law in force in any British territory to which the Convention applies.

Article XX

(1) The present Convention may be extended, either in its entirety or with modifications, to any territory of one of the High Contracting Parties to which this Article applies and which imposes taxes substantially similar in character to those which are the subject of the Convention; any such extension shall take effect from such date and subject to such modifications and conditions (including conditions as to termination) as may be specified and agreed between the High Contracting Parties in notes to be exchanged for this purpose.

(2) The termination in respect of Belgium or the United Kingdom of the present Convention under Article XXIII shall, unless otherwise expressly agreed by both High Contracting Parties, terminate the application of the Convention to any territory to which it has been extended under this Article.

(3) The territories to which this Article applies are—

(*a*) in relation to Her Majesty the Queen of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas; any territory other than the United Kingdom for whose international relations the United Kingdom is responsible;

(*b*) in relation to His Majesty the King of the Belgians; any territory other than Belgium for whose international relations Belgium is responsible.

Article XXI

(1) The present Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged at Brussels as soon as possible.

(2) The Convention shall enter into force upon the exchange of ratifications.

Article XXII

Upon the entry into force of the present Convention in accordance with Article XXI, the provisions of the Convention shall have effect—

(*a*) In the United Kingdom :

as respects income tax for any year of assessment beginning on or after the 6th April, 1951;

as respects surtax for any year of assessment beginning on or after the 6th April, 1950; and

as respects profits tax and the excess profits levy in respect of the following profits : —

(i) profits arising in any chargeable accounting period beginning on or after the 1st April, 1951;

(ii) profits attributable to so much of any chargeable accounting period falling partly before and partly after that date as falls after that date;

(iii) profits not so arising or attributable by reference to which income tax is, or but for the present Convention would be, chargeable for any year of assessment beginning on or after the 6th April, 1951;

(*b*) In Belgium :

(i) subject to the provisions of sub-paragraph (*c*) of paragraph (4) of Article V as respects all tax payable at source, even though subject to subsequent adjustment, on income which has arisen or will arise to the recipient on or after 6th April, 1951;

(ii) as respects tax on all other income liable to tax on or after the commencement of the fiscal year 1951.

Article XXIII

The present Convention shall continue in force indefinitely but either High Contracting Party may, on or before the 30th June in any calendar year not earlier than the year 1955, give to the other High Contracting Party, through the diplomatic channel, written notice of termination and, in such event, the Convention shall cease to be effective : —

(*a*) In the United Kingdom :

as respects income tax for any year of assessment beginning on or after the 6th April in the calendar year next following that in which the notice is given;

as respects surtax for any year of assessment beginning on or after the 6th April in the calendar year in which the notice is given; and

as respects profits tax and the excess profits levy in respect of the following profits : —

(i) profits arising in any chargeable accounting period beginning on or after the 1st April in the calendar year next following that in which the notice is given;

(ii) profits attributable to so much of any chargeable accounting period falling partly before and partly after that date as falls after that date;

(iii) profits not so arising or attributable by reference to which income tax is chargeable for any year of assessment beginning on or after the 6th April in the next following calendar year;

(*b*) In Belgium :

(i) as respects tax payable at source falling due on or after the 6th April in the calendar year next following that in which notice is given;

(ii) as respects tax on all other income for any fiscal year beginning on or after the 1st January next following the date on which notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the above-mentioned Plenipotentiaries have signed the present Convention and have affixed thereto their seals.

DONE in duplicate at London, the 27th day of March, 1953, in the English and French languages, both texts being equally authoritative.

[L.S.] Anthony EDEN
[L.S.] Obert DE THIEUSIES

[NORWEGIAN TEXT — TEXTE NORVÉGIEN]

No. 2527. KONVENSJON MELLOM NORGE OG FINNLAND OM BYGGING OG VEDLIKEHOLD AV REINGJERDER OG ANDRE TILTAK FOR Å HINDRE AT REIN KOMMER OVER GRENSEN MELLOM DE TO RIKER

KAPITEL I

Bevoktning

§ 1

Norske og finske reineiere skal være forpliktet til å vokte sine rein så det så vidt mulig unngås at de kommer over riksgrensen.

KAPITEL II

Gjerder

§ 2

For å hindre at rein kommer over riksgrensen skal det oppføres og vedlikeholdes gjerder på følgende strekninger :

1. Fra treriksrøysen mellom Norge — Finnland og Sverige (riksrøys 294) til sammenløpet av Anarjokka (Inarijoki) og Siltajokka (Siltajoki) ved Angeli.

2. Fra Tanaelv ved riksrøys 343 til treriksrøysen mellom Norge -Finnland og Samveldet av Sovjetiske Sosialistiske Republikker på Krokfjell (Muotkavarre).

På ovennevnte strekninger oppføres gjerdet sammenhengende unntagen der hvor naturforholdene eller andre forhold gjør gjerde overflødig.

Gjerdene skal følge riksgrensen, men kan avvike fra denne, hvor det er nødvendig for å unngå uforholdsmessige utgifter til deres oppførelse eller vedlikehold eller for å trygge deres effektivitet. Herunder skal dog iakttas, at reineierne i det ene rike ikke berøves beiteområde i vesentlig større utstrekning enn reineierne i det annet rike.

Videre forplikter de to riker seg til hver på sitt område å bibeholde og vedlikeholde de gjerder som de i medhold av den midlertidige konvensjon av 1948 har oppført langs grensen mot Samveldet av Sovjetiske Sosialistiske Republikker på vestsiden av Pasvik elv.

§ 3

På de strekninger hvor gjerde i medhold av § 2 er oppført mellom de to riker, trer i alle spørsmål som omhandles i denne konvensjon gjerdelinjen istedenfor riksgrensen.

§ 4

Gjerdene oppføres overensstemmende med den arbeidsbeskrivelse som er knyttet til denne konvensjon.

Omkostningene ved oppførelsen av gjerdene utredes med en halvpart av hvert av de to riker. Hvert av rikene har adgang til for egen regning å foreta slik forhøyelse eller forsterkning av de oppførte gjerdene som det finner oppfordring til. Slike arbeider må ikke svekke gjerdets stabilitet.

§ 5

Til å planlegge og å sette i verk de tiltak som knytter seg til gjerdebyggingen oppnevner hver av regjeringene i de to riker en formann og to medlemmer av en blandet komité. Vervet som formann skal annet hvert år utføres av en nordmann og en finne. Første gang avgjøres det ved loddtrekning hvilket land som skal ha formannsvervet.

Komitéen har rett til innen sin midte å oppnevne arbeidsutvalg til behandling av slike spørsmål som komitéen finner praktisk.

Hvert rike bærer selv utgiftene til sine medlemmer av komitéen.

§ 6

For å oppnå en mest mulig hensiktsmessig og økonomisk oppførelse av gjerdene, skal den blandede komité inndele gjerdelinjen i passende byggeområder og fastsette tiden for arbeidets utførelse for hvert område.

Av hensyn til de spesielle interesser som knytter seg til gjerdets oppførelse i de to riker, har hvert av disse rett til å peke ut i hvilken rekkefølge vedkommende rike ønsker arbeidene i de respektive byggeområder utført. Hvis interessene ikke faller sammen, skal byggingen fremmes samtidig for de to områdene som til enhver tid står øverst på prioritetslisten fra de to riker. For hvert av områdene skal de to riker ha adgang til å inngi tilbud på levering av materialer og på utførelse av arbeidet med oppsetningen av gjerdene. De tilbud som samlet gir den billigste løsning for vedkommende byggeområde bør som regel antas, hvis ikke komitéen finner at oppførelsen av angjeldende strekning hensiktsmessig kan ordnes på annen måte.

§ 7

Gjerder som i medhold av den midlertidige konvensjon av 1948 måtte være oppført langs riksgrensen på strekninger hvor fellesgjerde i medhold av

§ 2 i nærværende konvensjon skal oppføres, inngår som ledd i det felles grensegjerde, når de fyller vilkårene som er eller blir fastsatt for fellesgjerdene i arbeidsbeskrivelsen som følger denne konvensjon.

Verdien av slike gjerder fastsettes ved overenskomst mellom vedkommende fylkesmann og länsstyrelse. Blir ikke disse enige, treffes avgjørelse ved voldgift som i § 31 bestemt.

§ 8

Tiltak for å bygge de gjerder som skal oppføres i medhold av nærværende konvensjon, skal være påbegynt senest 6 måneder etter konvensjonens ratifikasjon. Gjerdene skal være fullført innen utgangen av året 1957.

Det rike som ikke utfører byggearbeidet i et byggområde, har rett til å la materialene til og arbeidet med oppførelsen av gjerdene kontrollere av en tilsynsmann som det selv oppnevner og lønner.

Når gjerdet innen et byggeområde er ferdig, skal det rike som utfører byggearbeidet, underrette den blandede komité om det. Hvert rike kan forlange utførelsen kontrollert og godkjent av to kyndige menn, den ene oppnevnt av den norske og den annen av den finske regjering. Blir disse ikke enige, skal det tilkalles en oppmann oppnevnt etter de regler som er fastsatt i § 31.

§ 9

I god tid før oppførelsen av gjerdet innen et byggeområde blir påbegynt, skal gjerdets gang innen vedkommende og de på begge sider tilstøtende byggeområder være utstukket i marken av to sakkyndige menn, den ene oppnevnt av den norske og den annen av den finske regjering. Hvor utstikking har funnet sted tidligere i medhold enten av konvensjonen av 1935 eller av nærværende konvensjon, blir gjerde å oppføre overensstemmende dermed.

I tilfelle av uenighet om gjerdelinjen gjelder den mening som fører til den minste avvikelse fra grenselinjen.

Den nødvendige håndlangerhjelp antas av hver av de to nevnte menn. Hver av disse får betaling av det rike som har oppnevnt ham. De øvrige utgifter ved utstikkingen deles likt mellom de to riker.

Under finstikkingen i forbindelse med gjerdets oppførelse har den blandede komité adgang til å foreta slike mindre avvikelser fra den på ovennevnte måte utstukne eller angitte gjerdelinje, som naturforholdene eller andre praktiske hensyn måtte tilsi.

§ 10

Ved utgangen av hvert år sender det rike som forestår gjerdebyggingen, oppgave til det annet rike over de beløp som i vedkommende år er gått med til gjerdebyggingen. Halvparten av beløpene skal det annet rike foreløpig refundere.

Det endelige oppgjør for hvert enkelt av de gjerder som er nevnt i § 2, skjer på grunnlag av de inngitte anbud der hvor slike foreligger, og ellers på grunnlag av nøyaktig regnskap med behørige bilag. Regnskapet må godkjennes av en revisor oppnevnt av regjeringen i det rike som ikke forestår gjerdebyggingen etter at der er gjennomgått og godkjent av den blandede komité.

§ 11

Det rike som har hatt ansvaret for oppførelsen av et gjerde, er også for egen regning ansvarlig for forsvarlig vedlikehold av gjerdet inntil utgangen av 1957.

Etter den tid skal vedlikeholdet av de for felles regning oppførte grensegjerder deles mellom de to riker. Fordelingen skjer på den måte at den blandede komité fastsetter hvilke bestemte gjerdestrekninger hvert enkelt av rikene for fremtiden plikter å vedlikeholde for egen regning. Denne avgjørelse treffes under hensyntagen til at byrdene ved vedlikeholdet søkes fordelt så vidt mulig likt mellom de to riker. Bestemmelsene skal være truffet av den blandede komité innen utgangen av 1957. Hvis det ikke råder enstemmighet innen komitéen om fordelingen blir denne å avgjøre ved voldgift som bestemt i § 31.

§ 12

Til å føre tilsyn med at vedlikeholdet blir forsvarlig utført oppnevnes for bestemte strekninger utvalg på to medlemmer. Av medlemmene oppnevnes det ene av vedkommende fylkesmann i Norge og det annet av vedkommende länsstyrelse i Finnland.

Når vedlikeholdsarbeid finnes påkrevet, sender utvalget melding herom til vedkommende fylkesmann i Norge og vedkommende länsstyrelse i Finnland. Det rike som har ansvaret for vedlikeholdet på den strekning hvor skade er oppstått, besørger så vidt mulig omgående utbedringen foretatt.

Det påligger lensmennene i begge riker på sine reiser ved grensen å føre tilsyn med gjerdene og uten utgift for det annet rike å rette feil som kan utbedres uten særlige omkostninger eller vesentlig tidsspille. Om feil som ikke kan rettes på denne måte, skal skriftlig underretning sendes til det i foranstående ledd nevnte utvalg.

KAPITEL III

Reins grenseoverskridelse m. v.

§ 13

Kommer norsk rein inn på finsk område eller finsk rein inn på norsk område, skal vedkommende lensmann i det rike hvor reinen uten berettigelse oppholder seg, når han ved selvsyn har brakt forholdet på det rene, sammen med to sak-

kyndige og pålitelige vitner foreta så nøyaktig opptelling av dyrene som mulig. I antallet medregnes ikke rein under ett år.

Det skal under opptellingen søkes brakt best mulig på det rene hvilke øremerker de opptalte rein bærer. Dette bør fortrinsvis skje ved at en eller flere rein blir kastet fast eller merkene på nært hold eller ved kikkert blir iakttatt av vitnene. Er det ikke på denne måte mulig på tilfredsstillende vis å få konstatert øremerker på et rimelig antall av de opptalte rein, kan nedskyting av ett eller flere dyr finne sted. Okserein over 4 år skal ikke nedskytes.

Er det voldt skade som etter § 20 er gjenstand for erstatning, skal lensmannen og de i første ledd nevnte vitner sammen undersøke skaden og fastsette erstatningens størrelse. Herunder skal tas hensyn til om rein hjemmehørende i riket har medvirket til skaden.

Det skal på stedet føres protokoll over resultatet av opptellingen med nøyaktigst mulig angivelse av når og hvor reinen er påtruffet, samt av øremerker og hårmerker i den utstrekning disse er konstatert. I tilfelle av nedskyting vedlegges avklipp av øremerker av de drepte dyr. Er det voldt skade som kan kreves erstattet, skal nøyaktig beskrivelse av skadens art og omfang samt takseringen inntas i protokollen. Det skal også anføres om rein tilhørende rikets egne innvånere har medvirket til skaden og i tilfelle i hvilken utstrekning.

Protokollen underskrives av lensmannen og vitnene.

§ 14

Hvis omstendighetene gjør det hensiktsmessig, kan vedkommende lensmann drive reinen tilbake over grensen og videre frem til den nærmeste reineier eller reingjeter som har rein under voktning. Sådan reineier eller reingjeter er pliktig til å motta reinen og gi skriftlig erkjennelse for mottakelsen.

Er reinen fulgt av eier eller gjeter, plikter denne å hjelpe ved utdrivningen.

Har utdrivning funnet sted, skal opplysning herom innføres i den i § 13 nevnte protokoll.

§ 15

Når det på den i § 13 omhandlede måte er konstatert at rein hjemmehørende i det ene rike er kommet inn på det annet rikes område, skal lensmannen snarest mulig sende melding herom til vedkommende lensmann i reinens hjemland. Meldingen skal inneholde opplysninger om det som etter § § 13 og 14 er anført i den der nevnte protokoll. Den skal sendes ved telegram eller telefon eller, hvor dette ikke lar seg gjøre, ved brev. Skjer meldingen ved telefon, skal den snarest mulig bekreftes skriftlig.

Er reinen blandet sammen med rein tilhørende landets egne innvånere på sådan måte at lensmannen finner at utskilling må foretas, skal han i meldingen meddele dette og samtidig eller i særskilt meddelelse snarest mulig deretter, fastsette tid og sted for utskillingen.

§ 16

Er reinen ikke overensstemmende med § 14 drevet tilbake til det rike hvor den hører hjemme, plikter vedkommende lensmann i reinens hjemland, så snart han har mottatt den i § 15 omhandlede melding, å sørge for at reinen blir avhentet uten opphold.

Må utskilling holdes, skal reinen avhentes til den for utskillingen fastsatte tid.

§ 17

Lensmannen på det sted hvor utskillingen skal foregå, plikter å sørge for at den kan holdes til den fastsatte tid. Eieren av den rein som den fremmede rein er blandet sammen med, er pliktig til selv eller ved stedfortreder å hjelpe til ved utskillingen. Ved utskillingen skal det føres protokoll som bl. a. angir den fremmede reins nøyaktige antall samt så vidt mulig alle reins øre- og hårmerker.

Utskrift av den under utskillingen førte protokoll skall snarest tilstilles vedkommende lensmann i reinens hjemland.

Vedkommende reineier fra reinens hjemland som overtar de utskilte rein, plikter å gi skriftlig erkjennelse for mottakelsen. Gjenpart av denne erkjennelse sendes lensmannen i reinens hjemland samtidig med protokollutskriften.

§ 18

I Norge kan fylkesmannen og i Finnland länsstyrelsen bemyndige en eller flere kyndige, hederlige og pålitelige personer, som ikke har reindrift som hovednæring, til å utføre det som i §§ 13-17 er pålagt lensmannen. Fylkesmannen og länsstyrelsen skal meddele hverandre de bemyndigede personers navn og adresse.

§ 19

Når det er sendt melding overensstemmende med § 15, har det rike som reinen er kommet inn i, rett til å kreve som betaling for det ulovlige opphold 10 % av verdien av de opptalte dyr.

Har nedskyting funnet sted, kommer verdien av de nedskutte dyr til fradrag i betalingen.

Påtreffes reinen i riket etter at 20 dager er forløpet fra avsendingen av den i § 15 omhandlede melding eller, om utskilling må holdes, fra den dag som er fastsatt for utskillingen, blir forholdet å behandle som ny grenseoverskridelse selv om reinen ikke har vært utdrevet eller avhentet.

§ 20

Skade voldt det ene rikes innvånere av rein hjemmehørende i det annet rike eller av reinens eiere eller gjetere og skade voldt staten ved at eierne eller gjeterne

har tatt virke i statsskog, skal erstattes. Dog kan erstatning ikke kreves for skade i statsskog voldt av den som etter mottatt melding har oppholdt seg i riket for å drive reinen tilbake eller for å avhente den, når det ikke er voldt større skade enn nødvendig.

§ 21

Omkostninger som påløper ved offentlige tjenestemenns og de i §§ 13 og 18 nevnte vitners og bemyndigede personers reiser, ved samling, opptelling, utdriving, bevoktning og utskilling, avgivelse av melding (§ 15) og andre forføyninger i anledning av reins overskridelse av grensen, erstattes med det beløp som i Norge fastsettes av fylkesmannen og i Finnland av länsstyrelsen, dog ikke med mere enn 5 % av de opptalte reins verdi.

§ 22

Hvis antallet av de på samme dag opptalte rein ikke overstiger ti, kommer bestemmelsene i § § 16, 19 og 21 ikke til anvendelse.

I dette tilfelle kan nedskyting bare finne sted hvis det er voldt skade som etter § 20 kan kreves erstattet.

§ 23

Den verdi hvoretter den i § 19 fastsatte betaling og den i § 21 omhandlede erstatning skal beregnes, fastsettes for hvert kalenderår før årets begynnelse i Norge av fylkesmannen og i Finnland av länsstyrelsen på grunnlag av de reinpriser som var gjeldende i siste halvdel av november måned. Er de av fylkesmannen og länsstyrelsen fastsatte priser forskjellige, blir verdien middeltallet av disse priser.

§ 24

Tidligst tre måneder etter mottakelsen av den i § 26, første punktum, omhandlede utskrift fastsettes, i Norge av fylkesmannen og i Finnland av länsstyrelsen, de beløp som skal betales i henhold til § 19. Disse beløp samt erstatninger etter §§ 20 og 21 utredes av offentlige midler i det rike hvor reinen er hjemmehørende.

Ved hvert halvårs utløp skal fylkesmannen og länsstyrelsen sende hverandre oppgave over de beløp som kreves, hvoretter de skal tilstille hverandre disse.

Hvis en reineier enten ved forsett eller ved uaktsomhet forårsaker at hans rein overskrider riksgrensen, avgjør i Norge fylkesmannen, i Finnland länsstyrelsen i hvilken utstrekning vedkommende reineier skal være forpliktet til å erstatte staten den betaling som i samsvar med denne konvensjon er betalt til det annet rike.

Beløp som på denne måte inngår skal anvendes slik at de kommer reindriften tilgode.

§ 25

Det påligger vedkommende lensmann og de personer som i medhold av § 18 er bemyndiget til å handle istedenfor lensmannen, å føre en av vedkommende fylkesmann eller länsstyrelse autorisert bok hvor det i kronologisk orden skal innføres alt som er passert vedkommende reins grenseoverskridelse. Særlig skal innføres :

1. ordlydende gjengivelse av melding som er sendt i henhold til § 15 med nøyaktig angivelse av når og på hvilken måte den er sendt;

2. melding som er mottatt om at rein fra vedkommende hjemland er kommet inn i det annet rike, med nøyaktig gjengivelse av meldingens innhold og angivelse av når og hvorledes den er mottatt;

3. opplysning om hva det er foretatt i anledning av sådan melding som under 2 nevnt;

4. spesifisert oppgave over de omkostninger som i henhold til § 21 kan kreves helt eller delvis refundert av det annet rike;

5. opplysning om mulige mangler ved de i § 2 nevnte gjerder, og om hva det i den anledning er foretatt.

§ 26

Utskrift av den i § 13 omhandlede protokoll sendes i Norge til fylkesmannen og i Finnland til länsstyrelsen snarest mulig etter forretningens avholdelse. På samme måte sendes hvert halvår utskrift av den i § 25 nevnte bok. Fylkesmannen og länsstyrelsen sender hverandre straks gjenpart av de mottatte utskrifter. Er dokumentene avfattet på finsk, vedlegges en svensk oversettelse.

KAPITEL IV

Forskjellige bestemmelser

§ 27

Bestemmelsene i denne konvensjon har ikke anvendelse på kjøre- og trekkrein som Norges eller Finnlands innvånere benytter på reiser i det annet rike. Dog må sådan rein ikke beite på de områder i nærheten av boplasser som bestemmes av vedkommende rikes myndigheter.

Det som er bestemt i første ledd gjelder også kjøre- og trekkrein som benyttes av innvånere av de to riker når de ferdes langs riksgrensen mellom Njuolasjokkas sammenløp med Skietsamjokka og grenserøys nr. 343.

Reinen skal under beiting på det annet rikes område holdes bundet.

Reineier har under flytning rett til å benytte flyttveger som fra gammel tid har vært i bruk over det annet rikes område etter nærmere bestemmelse av dette rikes myndigheter. Det skal dog under slik flytning ikke være adgang til å la reinen beite på det annet rikes område.

Konvensjonen er ikke anvendelig på slakterein som under betryggende voktning lovlig innføres.

§ 28

Fylkesmannen i Norge og länsstyrelsen i Finnland har, når noen av dem fremsetter anmodning herom, å tilstille hverandre fortegnelse over de reinmerker som er registrert i hvert rikes grenseområde.

Det skal unngås at det i det ene rike registreres nye merker som lett kan føre til forveksling med merker som tidligere er registrert i det annet rike.

Nye merker som anmeldes til registrering skal før denne foretas, sendes registreringsmyndigheten i det annet rike. Denne har omgående å meddele om det er noe å bemerke til at registrering foretas.

§ 29

De to riker erklærer seg villige til hver på sitt område å oppføre og vedlikeholde skillegjerder på de steder hvor vedkommende fylkesmann i Norge og länsstyrelse Finnland etter forutgående drøftinger er enige om at slike er nødvendige for samling og utskilling av rein.

§ 30

Den som forsettlig beskadiger gjerde nevnt i § 2 eller skillegjerde eller åpner grind i slike gjerder uten å sørge for at den på forsvarlig måte stenges, straffes med fengsel inntil 6 måneder. Er handlingen forøvet uaktsomt, er straffen bøter.

Gjerningsmannen plikter å erstatte voldt skade.

Straffesak eller erstatningssak anlegges i det rike hvor gjerningsmannen er bosatt.

§ 31

Tvist om forståelsen eller anvendelsen av denne konvensjon kan hvert av rikene innbringe til endelig avgjørelse av en voldgiftsnevnd bestående av tre medlemmer, hvorav hvert rike velger et medlem, mens formannen, som ikke må være norsk eller finsk undersått, velges av de to riker i forening eller, hvis de ikke blir enige, av den svenske regjering.

Voldgiftsnevnden bestemmer tid og sted for sin sammentreden og formene for sakens behandling etterat formannen har innhentet uttalelse fra de to riker. Den bestemmer sin egen godtgjørelse og hvorledes denne og de øvrige utgifter ved sakens behandling skal fordeles mellom rikene.

§ 32

Denne konvensjon og den dertil knyttede arbeidsbeskrivelse som begge er avfattet i det norske og finske språk, som begge skal ha samme gyldighet ved fortolkningen, er undertegnet med forbehold av ratifikasjon.

Ratifikasjonen skal skje snarest mulig og ratifikasjonsdokumentene utveksles i Helsingfors.

§ 33

Nærværende konvensjon og arbeidsbeskrivelse trer i kraft den dag utveksling av ratifikasjonsdokumentene finner sted. De skal gjelde i tredve år. Hvis de ikke er blitt oppsagt innen to år før utløpet av nevnte tidsrom, gjelder de ytterligere i ti år og skal senere anses forlenget for ti år ad gangen, hvis de ikke innen to år før utløped av den nærmest foregående tiårsperiode er blitt oppsagt.

§ 34

Fra den dag denne konvensjon trer i kraft, oppheves konvensjonen av 5. november 1935 om forholdsregler mot rein kommet over grensen mellom de to riker og den midlertidige konvensjon av 10. september 1948.

Oslo, 18. mars 1952.

For den norske regjering :
Oscar TORP

For den finske regjering :
Edvard Hj. PALIN

ARBEIDSBESKRIVELSE FOR REINGJERDER PÅ GRENSEN MELLOM NORGE OG FINNLAND

KAPITEL I

Innledning

§ 1

Gjerder som omhandles i konvensjonens kapitel II kan oppføres enten etter den i kapitel III eller kapitel IV nedenfor omtalte beskrivelse. Den i konvensjonens § 5 nevnte blandede komité avgjør hvilket av de ovennevnte alternativer som skal brukes på gjerdestrekningene.

Er komitéens vedtak herom ikke enstemmig kan hvert av de to riker kreve spørsmålet avgjort ved voldgift etter konvensjonens § 31.

Ved enstemmig vedtak av komitéen kan enkeltheter i arbeidsbeskrivelsen fravikes i den utstrekning det under arbeidets gang viser seg hensiktsmessig for å spare omkostninger, når gjerdets effektivitet derved ikke forringes.

KAPITEL II

Felles bestemmelser

§ 2

Gjerdene bygges rettlinjet således at de ingen steder danner kurve.

§ 3

Hvor gjerdet krysser veg og på andre hensiktsmessige steder anbringes grind eller annen åpning. De nærmere regler herom fastsettes for de forskjellige gjerdestrekninger av den blandede komité.

§ 4

Over elver og ellers hvor det på grunn av terrengets beskaffenhet er nødvendig, kan stolpeavstanden overstige det nedenfor i §§ 13 og 23 nevnte maksimum. I så fall må gjerdet forsterkes ekstraordinært.

§ 5

Såvel i det i § 4 omhandlede tilfelle som forøvrig når det på grunn av terrengets ujevnhet er påkrevet, skal det treffes de foranstaltninger som er nødvendige for å gjøre gjerdene effektive f. eks. ved steinfylling, anbringelse av nett under nederste tråd eller raje eller andre tiltak.

§ 6

I fjellterreng, bratte bakker eller i ur kan den blandede komité samtykke i oppførelse av steingjerder hvor slik byggemåte antas å være tilstrekkelig betryggende og å falle rimeligere i utførelse enn ordinære gjerder. Høyden av slike steingjerder bestemmes for hvert enkelt tilfelle etter forholdenes art.

KAPITEL III

Trådgjerder på stolper nedsatt i marken

§ 7

Gjerdene bygges av galvanisert jerntråd og furustolper slik som vedlagte arbeidstegning viser. (Bilag 1).

§ 8

Stolpene skal være av råtefri furu (også råtefri tørrfuru kan brukes). De skal være 260 cm lange med minst 10 cm's topp og så vidt mulig ikke kløvet. De skal slindes inntil veden på fire sider og forøvrig behandles på den måte som arbeidstegningen viser.

Stolpenes toppender avskjæres på skrå.

§ 9

Stolpene skal graves ned i jorden i en dybde av 70 cm og settes fast med stein hvor dertil er rimelig adgang og ellers med grus.